

Iubire vers necuprins

Raul Constantinescu

IUBIRE VERS NECUPRINS

Întru slava infinitei poezii și a lui Orfeu mereu printre noi!

În clocot de mânie înrăite menadele dezlănțuite-n orgii
cu șerpi și tirși șfichiind aerul apele sacre
cu dinții și unghiile în hohote l-au sfârtecat sfâșiat pe orfeu
la vânătoarea de cerbi tineri bărbați dans extaz frenezie
de marea dionisie cu iederă și frunze de viță cununi
smulse rupte bucăți bacantele nesătule-nghițeau
hăpăiau orbite-n delir...
capul pe liră plutind pe valuri versuri bolborosea
de oracolul din lesbos și azi prin gura poetilor lumii nemurite
sub constelația lirei cu boarea neîntinată a zorilor
în susur de valuri cu licărul primei ultimei stele răsfrânt
capul lui orfeu răsare din râul interior al cuvintelor vii
ce și azi frânturi ape îngână ecouri
din revărsări de apus în aurore
fruntea-i luna soarele din cer vis ne iluminează
adieri de sirene tril de privighetori
înaripate flori în rostiri în vrajă înaltă firea
pietre viețuitoare păduri izvoare frunze ierburi păsări
șes cântul nemuritor imn vieții neîntrerupte
euridice din umbre o clipă cât veacul apare dispare
trăiește în versuri fără sfârșit în noi cu tot ce-am iubit și iubim
1 noiembrie 2019